

بیانیه سازمان بین المللی مارکسیست اومانیست بمناسبت اول ماه مه

بیش از 130 سال است که روز اول ماه مه به یادبود خاطره کارگران جانباخته هی مارکت شیکاگو که جان خویش را در میدان اعدام برای رسیدن به اهداف راستین خویش از دست دادند ، بعنوان روز کارگر در سطح بین المللی در سرتاسر جهان جشن گرفته می شود. باید خاطر نشان سازیم که بسیاری از این شهدا علاوه بر اینکه کارگران مهاجر بودند همچنین از فعالین رادیکال جنبش کارگری نیز محسوب می شدند و برای همین امر، دولت آنان را نیروهای اهریمنی خواند . در سال 1887 در هنگامی که طناب دار بر گردن آگوست اسپایز بود فریاد زد که "روزی فرا خواهد رسید که سکوت ما رساتر از صدایی است که شما امروز خاموش می نمایید."

از آن هنگام تا کنون طبقه کارگر بشکل جنبش جهانی قدرتمندی در آمده ، در انقلابات متعددی شرکت نموده و سرکوب و بحران های اقتصادی متعددی را از سر گذرانیده، ولیکن بر پا ایستاده و به مبارزاتش کماکان ادامه می دهد.

امروز ما با خطر جدیدی رو هستیم، و در عین حال دارای فرصتهای جدید مبارزاتی برای تغییری انقلابی . پس از چند دهه نئولیبرالیسم جهانی که که جنبه های رفاهی-ایمنی اجتماعی آموزشی و قدرت سازماندهی کارگری را از هم درید، سرمایه داری سمت گیری جدیدی را در مقابله با تورم اقتصادی در پیش گرفت. "ترمیم" کم تاثیر چند ساله گذشته ، روشنگر این است که در چندین دهه پیشین ، نئولیبرالیسم قادر به جلوگیری از گرایش نزولی نرخ سود نگردیده ، همانگونه که کارل مارکس 150 سال پیش نشان داد که این گرایش در واقع ویژگی خاص خود نظام سرمایه داری است . نگرانی در درون طبقات حاکم در مقابله با این معضل ، عمده گی خاص برای فهم شرایطی که ما با آن روبرو هستیم، خواهد داشت.

از یک سو ، بر سر کار آمدن ترامپ در آمریکا ، جابر بولسونارو در برزیل ، و هم پیمانان مستبد آنان در سایر نقاط جهان ، که گرایش به نژاد پرستی ، تبعیض جنسی و خارجی ستیزی دارند، معرف دوران جدید و بسیار خطرناکی از سرمایه داری دولتی با روشی شبه فاشیستی در پی خواهد داشت. خصوصا" ما می بایستی با برنامه های ترامپ برای دخالت و جنگ بر علیه ایران و ونزوئلا بطور جدی مقابله نمائیم . (برای آگاهی با نظرات ما در رابطه با ونزوئلا به نوشته " برای سوسیالیست دمکراسی! دست آمریکا از ونزوئلا کوتاه باد! " (6 آوریل) مراجعه نمائید.

این حاکمان جدید با دستانی آغشته بخون، که تهدید به جنگ اتمی را یدک می کشند، در عین حال بطریقی وحشیانه در مقابل مهاجران ، مسلمانان ، زنان ، اقلیت های نژادی ، روشنفکران و کارگران عمل می نمایند و در عین حال مدعی پوپولیستی نمایندگی انسان های "واقعی" می باشند، بخصوص برخی از فاسدان خارج از شهری.

از سوی دیگر، ما شاهد شکوفائی جنبش های رادیکال، انقلابی و کارگری هستیم . در خاورمیانه، امید خیزش های 2011 با جنبش الجزیره و سودان شعله ور گردید ، در شرائطی که کردها کماکان در سوریه به مبارزه ادامه داده و جنبش فلسطین با وجود کشتار توسط اسرائیل، به خود جان تازه ای بخشیده . در فرانسه، رییس جمهور نئولیبرال، امانوئل ماکرون ، نابرابریهای اقتصادی اجتماعی را فزونی بخشیده ، و در مقابل جنبش جلیقه زردها به پا خواسته.

در آمریکا اعتصاب معلمان ایالت وست ویرجینیا اوج گرفت و با پیروزیهای درخشان خویش، معلمان سایر ایالات آمریکا را ، که زنان در رهبری آنان قرار داشتند، به حرکت در آورد . در ایران، جنبش مردم کارگر مناطق روستائی با شعار "مرگ بر دیکتاتور" بر علیه حکام اسلامی بپا خواست. در شیکاگو و دیگر مناطق، مبارزه باجانیان پلیس و سیستم نژادپرستانه آنان ادامه یافت . زنان و جنبش می-تو در دفاع از کارگران مهاجر و شهرهای پناهنده مهاجرین، راهپیمایی داشتند و همچنین جنبش جوانان بر علیه خشونت حاصل از حمل اسلحه و تخریب محیط زیست ، خصلت مقاومت جنبش توده ای کنونی بر علیه ترامپیسیم را به نمایش می گذارد.

سازمان بین المللی مارکسیست - اوماننیست صرفا تنها بدنبال از میان برداشتن ترامپیسیم و یا نئولیبرالیسم نیست ، بلکه در واقع خواستار ریشه کن نمودن کامل سیستم سرمایه داری است . با وجود اینکه ما بر علیه سرمایه و جامعه طبقاتی هستیم، لیکن همچنین با هرگونه ستم نژادی ، سکسی و هویت جنسی نیز مبارزه می نمائیم . ما بدنبال تکامل و ارائه دورنمای پایدار یک آلترناتیو درمقابل سرمایه داری می باشیم - یک جامعه نوین انسانی- که به جنبش آزادیخواهانه امروز سمت و سو بخشد .